

кува да благодаримъ на ступанинатъ за призованието му.

Необразованостъ е да си чистимъ зъбите на трапезата или прѣдъ дружеството. Трѣба да ся оттеглями на страна или да излѣземъ вънъ, ако можемъ безъ да досадимъ на лицата които сѫ тамо.

Дѣцата не трѣба да ся учѫтъ да спѣтъ подиръ ѓденіето; тоя сѫнъ може да имъ стане много опасенъ; не трѣба нито да тичатъ много силно.

VIII.

За расходкитѣ.

Трѣба да си опрѣдѣлимъ нѣколко часа на денъ за расхожданіе, за да си починятъ духътъ ни отъ заниманіята си и тѣлото ни отъ затрудненія си.

Богъ, който познава немощта на человѣческото естество, допрощава нужднитѣ почивки, за да ся съвземятъ силитѣ ни; седміятъ день отъ създаніето на свѣтъ буде затова посвященъ за почивка. Въ прѣминалитѣ вѣкове христіенитѣ посвящавали нѣколко дни за почивка и веселба, нѣ тая веселба била чистосърдечна, почивката не била виновенъ мързелъ. Сичкитѣ раскодки не сѫ полезни, сичкитѣ игри не ся допростени.

Най редовната расходка е разговоратъ подиръ ѓденіето; нѣ той не трѣба да става за дѣтински и пусти работи.

Мѣдріятъ казва за расходкитѣ, че тѣ трѣба да ставатъ въ урѣчено врѣме, и че смѣхътъ трѣба да бѫде разуменъ. Да ся смѣемъ wysoko е грубостъ; да ся смѣемъ безъ врѣме и безъ причина е по голѣма грубостъ.

Не трѣба да ся подигравами съ никого за да го правимъ за смѣхата на другите. Въ разговоркитѣ, трѣба съкога да имами почетъ къмъ своето си вѣроиспо-